

Priplata na ciju god 3 for. na pol god 1 for. 50 nov. na četvert. 75 nov.
Za Srbiju 30, 15, 7 1/2 groša. Izlazi svake Nedjelje jedanput.

Pisma svakoversna predmeta molimo na uredništvo uputiti.
Neprijeteljstvo neprimamo

Božić.

Dozvolite malanima da pridju kmeni.

Od kako je Isus otvorio nebo za čovjeka od ono doba imadu ljudi plementii pojam sami o sebi. Od ono doba imadu prava prirodna — prava za slobodu, osobe i imovine. Prije mah je ko pokušo što o čovjeku pisat, o njegovom društvenom položaju, o njegovoj svrhi — taj mah je bio i najučenii, tako se zabano i posrnio — u pustinji ništoće, ko i oni danas — koji se Isusa krste. Dite u društvenom pogledu nise za drugo smatralo već jedino za sridstvo — po kojim će se društvo gradjan-sko — proti napadaja dušmanski braniti, i za sridstvo koje će obitelne i državne terete snositi na svojih led-jih. Kada su Angjeli na Bethlehenskom polju zapivali: Slava na Visini Bogu — a mir ljudma na zemlji jerbo nam se rodih Spasitelj — od ono doba se dica smatraju u državi za mladiće od kojiće narasti stupovi na koje će se naslonjat, sva državna družina sva ustavna sloboda, sva narodna znanost, umjetnost u svih staležih žića čovičjeg, i toće bit eno stablo narodno, u kom trieba da se stvara onaj sok koji se priliva po svih žilicah državna žića, t. j. ljubav svojeg naroda, koja plodi u svojem rodjenom jeziku sve ono : čime se narodni život spori i uzdržava. Jel bez tog neima narodna života, košto nei-ma bez sunca svitline i vrućine. Od ono doba se pored-jale na svijetu narodnosti jedna uz drugu na temelju prirodna prava, koje su prije porodjenja Isusova tako jedna uz drugu stajale, ko predstraže dvijuh vojskah

neprijateljskih i jedna drugu je samo donle trpila dok se podjarmiti nije mogla.

Od ono doba od kada je vrhu Bethlehenske šta-lice glas angjeoski se razvio — matere ne ljube samo u djetetu čelo oči, i usne, nije im jedino blago u slici i stasu, već mu grle i ljube dušu, koja je u to tielošće kao iskra svemoćnog Boga udahnjena, kao zalog žića vičnjeg za kojim svi težimo vavlimo — bogati i siro-masi jednako. Od ono doba neoblače otcii svoje sinčiće u uniformu — da se već u malocii naviknu kako će volju jednog gospodara izpunjavat, noprudaju im na sigru strilice sabljice, i živinčad da im otvrdne srce prama milosrdja, da se ne ograni i neodkravi i pri suncu lju-bavi svoje domovine, svojeg roda, svojeg bližnjeg i daje spreman i Boga i čovjeka prodat i izdat, ako bi se to ticalo njegova sadanja boljka. Matere neuče jedino svoje kćerke, kakoće priko zida povirivat — na prozoru kao izložba u dućanu sviet nadraživat, neuče ih samo ka-ko će se u kolu umiljato okretjat, i čime će neukih mladićah srce na kliju navadjat, već buduć su matere uvjerene : da su ovo ne samo njihove već i cilog na-roda kćeri koji od njih izčekiva, da će sok ljubavi svo-jeg roda upiti, i taj u svaki stvor koji snjima u dodir dojde udahnuti, da će biti sudrugama žića od kojeg za-visi blagostanje zemaljsko i nebesko jedne cile obiteli, da će biti vrila one ljubavi — koja će sinove domovine natapati duhom neuplašljivim, neumornim svakdi gdi trieba govoriti i raditi o boljku o srići svoje domovine, svojeg roda. Ili postaće vrilam jida zlobe, mržnje,

zavidnosti, zavada i kavge — koje ubijaju narod i pod rinjavaju temelj domovine. Zato otc i matere već od malena znadu da to djete ima pamet koja znade misliti, pak nastoje mu ulivat nauku o Bogu i čovjeku, o rodu — u kom se jednako povlači dobrotvorno dilovanje Boga oca, i pokaziva se Bog čovjeku kano jednoč u utrobi Blažene Dvice Marie, o crkvi — u kojoj prima sve one blagodati koje će ga ublažiti ovde na zemlji, i od kuda će kad svoj poso na zemlji završi u nebo prići.

Sad roditelji znadu da ta dieca imadu i jedno srce koje osića — i zna ljubiti, al zna i mrziti, dakle rano nastoje sva ona plemenita čuvstva u tom uzbuditi, koja se u sedam glavnima kriepostima označuju.

Ovakim pojmom i osićanjem o dietetu nadahnjeni roditelji — premda su dan i noć trudom i radom otrešeni priznaju svoju nedostatnost, pamet i srce svojeg čeda tako oružati: da se tamo zločeste misli a ovde prokleta osićanja neugnizde: zato kad u crkvi čuju radostnu angjelah pjesmu: slava višnjem Bogu na visini, i mir dobrim ljudma na zemlji, onda kao odzivku zapivaju; Hvala srdačna našem Isusu — koji je po Evangjeliu otvorio škole za bogata i siroma, gdje se naša dieca veoma malim troškom na silne nauke poučavaju. Čast i poštenje učiteljem koji su priuzeli brigu, oplemenjavat pamet i srca naše diece, klanjamo se dušom i tielom rodjenom Isusu, poput iztočnih kraljevah, buduć je u njemu rodilo se sunce — koje je odkravelo ledenu koru sebičnosti u čovjeku i državi, i pristalaje u čovičanstvu kršćjanskom razlika slobodnog i zaslužjenog, pri svitlini tog sunca vidimo da košto se veže čovik s čovikom tako se mora vezat i narod s narodom po klji ljubavi, traci ovog sunca tako se razvili po svih razredih družine ljudske: da se nauke više ne diele za skupe novce, jedino bogatim, već se badava diele bogatom i siromahu. Slakapajmo se u družine i prinašajmo darove divnom dietetu, — kupujući knjižice, haljinice, i te dieleć sinovom i kćerkam siromašni roditeljah, da i oni mogu dospiti u škole po Evangjeliu otverene u svakom kršćjanskom selu u nidrah učione i Crkve.

Ta on je rekao: štogod učinete jednom od malnih, meni učiniste. Pak će na svaki ovakvi čin angjeli s neba odgovoriti, slava Bogu višnjemu na nebesih a mir dobrima ljudma na zemlji.

DOMAĆI POSLOVI.

Na domaćem Saboru razglabaju tačke proračuna, 1872. no od svotah tamo unitjeni teško je sad štogod odkrjiti, kadje proračun u razpravi ukupnoj za vićanje primljen. Što je na zemaljski trošak potribno to se neda zatajati jedino bi moguće bilo samo načelo po g. Ghyczyi ponukovano uporabiti: da se koristno od nuždnog raztavi — i ono samo za ovim odpremlja, pak onda nebi se sbilo da se pobia svota pučkom obrazovanju namienjena; jerbo neima stvari od ove prešnie od koje zavisi sav materialni i duševni napridak zemlje; drugo da se troškovi nemrse u redovne i neredovne — već se svi za redovne smatraju, koje valja iz državne blagajne izpravljat, buduć bi se ovako prigled svakom čoviku olahksao.

D O P I S.

Subatica 4. Prosinca. Danas je na javnoj dražbi prodana kolosalna — velika — zgrada, tako zva-

na parna mlinara koja je priko 100,000 frti koštala — ovu je kupio naš poznati rodoljub g. Božidar Vujić ovdašnji kr. poštari i kakosmo razumili — misli tu zgradu sasvim preinačiti — pa lip „gostionik“ na tri sprata pod imenom „narodni gostionik“ odnje skrojiti, u koju će bez sumnje i m. kralj. poštansko zvanje smistiti, što će na korist i ukras varoši služiti.

Mi se od sveg srca radujemo, da je ovo zdanije došlo u takove ruke, gdi se neće toliko gledati na materialnu — lukrativnu — korist, koliko više na diku i ponos našoj varoši da služi.

Nadamo se dakle da varoš neće propustiti a da našim sunarodniku — u slučaju kakove potrebe na ruci bude; i damu svoju zahvalnost za ulipšanje naše varoši dokaže, jer da su se Israela sinovi ovoga dobra dočepali to ne virujemo, da bi cila varoš ovaku korist imala, kao što će sad imati kada je došla u svakome smislu izvrstnome čoviku u ruke, koji će pored ostaloga još i obće javno zvanje u isto zdanije da smisti i cilishodno uredi. —b.

Subatica 5. Prosinca. I ovde su dvie stranke ko i na drugih miestih koje se sad iz nova snuju, da mogu o nastojećem izboru varoški zastupnikah, svoje ljude u mali tanač uvesti. Nikidan je desna a 3-eg o. m. ljevica održala svoju skupštinu. Dosele nijedna bunjevcecm nije bila prijatna; premda su vodje ove i one sinovi bunjevački otacah, na to smo već navikli: da kad se približava kakva promiena, onda obe strane priznaju: da je subatica bunjevačka varoš, jerbo onda se programi i oglasi bunjevački štampaju. Al kad je proniena svršena, onda ako varoš što oglasiva, ili zastupstvo o čemu vića, to već neima pisma ili štampe za bunjevce.

U tom pogledu je liva stranka s desnom diete jedne matere. Za sad mi je samo čudnovato: Što desnaci opisujuć dilovanje kolovodjah livački, nestide se u peštanske novine uvrstiti: da se ovi samo po takvih ramenih uzdižu koja se opakliom i kabanicom zakrivaju; dakle ovi ljudi još se nisu probudili — oni još i sad sanjaju o vrimenu, kada se prava poput povlasticah dielila. Mislim da se nimalo nevaram ako slutim: da su se ovi dopisnici koji tako porugljivo opaklie i kabanice napominju, baš ovima odgrijavali dok su do kaputa dorasli. Palo je tu dosta rieči s jezika g. Skenderovića o popovstvu i duvnama — koje je mržnjom za — slipljen na djubrištu ogovaranja izkupio. Ipak jedno mi je u toj skupštini srce sasma razdragalo: što je g. Auguština Mamuzić koji je vrlu zaslugu uz Bunjevačke Novine sebi stekao — smiono na menjdan izišao, i jezik bunjevački u skupštinu počastnim načinom uveo nadam se: da će mu se više odlični bunjevački mladića sdružiti, pak će svagdi na javnom miestu očitovat: da im je to dika i ponos, što su od bunjevački otacah rodjeni, i smatrat će za svoju neizbižljivu dužnost, da svojem jeziku u škuli i varoškoj kući izpriju zakonita prava. Poljodilac.

M. P. J. U Beču 8. Prosinca. Već od nikog vrimena pojavljuje se na bečkom sveučilištu poguban duh narodne nestrplivosti. Mladjani akademički gradjani, koji prisvemu tom jednako za naukom i njenom posestrimom slobodom, — teže, te koji u ovom idealnom (uzoritom) životu počinka od svagdanje kavge traže, ti isti djaci na žalost od nekog vrimena na ovdašnjem sveučilištu s'

nikom dosljednošću i naprasitošću daju dževap kavzi, a to nam pruža neoborivi dokaz, da se je i u akademičku omladinu kuga narodnosne nesloge ulegla.

Još ne odavna bješe na bečkoj školi samo djaka, u potpunom smislu ove riči, tu se nije pitalo, kojoj narodnosti ili viroizpovjesti akademički građanin spada, ime „djak“ zadovoljavalo je svakog. — Danas nije tako! Danas se po plemenima i narodnostima gleda, danas nije više geslo : izobraženje i sloboda, zaista ne, danas se traži narodnosna izkaznica. Svaki pomni čitaoc novinah sića će se veoma dobro slučajevah, koji su dotle doveli, da se je akademička čitaonica, koja za siromašne i sa strane došavše djake neobhodno potribno utočište bješe, — raztepsi morala. Baš ta zadruga, — kojoj je sveučilišni konsistorium pre nekoliko godina sa čovekoljubnosti svoje u sveučilišnoj zgradi prostrane sobe bezplatno, — ustupio, — sklopi novo djačko sredotočište. Ovdje dolaziše take usijane glave, koji predviđjaše u nemštini niku slavu, te koji proti Ne nemačkih narodnostih, — agitovati počese. Oni i postigoše svoju nečestivu svrhu.

Slaveni, koji dodanas, izuzimajući nekoliko pretirani glava, — u ogromnoj svojoj većini sa Nimecima u najboljem sporazumku živiše, — bijahu najedanput iz te zadruge, koja je obće dobro svijuh djakah, — izbrisani. Neka za razjasnjenje ovih događajah služi ovo, što ćemo pravu istinu ovdje na svietlo izneti, a to je, da je Herbst običavao, kadno još minister bješe, sa besednicima nimačkih djakah, koji se za njegovo vreme na ovdašnjem sveučilištn učiše, — u intimna dogovaranja upuštati se. Sada je pako iz pepela sažgane zgrade akademičke čitaonice, opet akademička dvorana za čitanje uskrsla, — dakako sa akademičkim to jest kosmopolitičkim tendencijama. Sada opet žive Nimeci sa djacima ostalih narodnostih u najboljoj slozi, nikome se nečini nepravda; ovogodišnji rektor imenom Hye posjetijo je ovih danah istu zadrugu, za da bi se lično o odnošajima izvjestio, te uvjerio se je, da Nimeci ostaju Nimeci, akoprem su u kolegijalni odnošaj, — kao što se djacima dolikuje, — sa ostalim djacima, koji drugi materinski jezik govore, — stupili. —

Mladjanim akademičkim građanima ostaje još dosta vremena i prilike, da se u narodnim zadjevicama vježbaju, kad jednom školski prah s' nogu bace, i u praktični život stupe. — No želiti je, da se iz, — naukama posvećenih zdanijah, u kojima se propovidaoci istine vospituju, — narodne zadjevice za uvijek iztisnu. *)

Vukovarac.

R A Z N E V I S T I.

— Uz današnji List šaljemo naš Poziv na pridplatu, na što opozaravajuć naše poštovane Stioce molimo : da se za vrijeme postaraju.

— Ministarstvo napatjiva Oblasti : da se nesrične osobe koje su pametjom postrvile, samo ouda mogu u zemaljsku ludnicu odpremit ako je putem oblastnim dozvolja visokog ministarstva prije izposlovana.

— U Subatici se bore političke stranke liva i desna, da se pokaže koja će održat mejdan o budućoj varoškoj promieni. I u toj borbi kanda nebi imali dosta blata da se kaljaju, napali su sirote duvne, u Subatici sa svim nepoznate, pak ove jedna stranka drugoj o glavu lupa. No, tu je teško pogoditi bolil to većma duvnam

*) Jest, al nek zaostane rodoljubav — koja za strogu dužnost smatra svoj rodjeni jezik njegovati, jel znanost triba ne samo pojedinoj osobi već i cilom narodu. Ured.

nego strankam. Al to će i najprostia razboritost lahko uvidit : da ovaka borba ni po jednu stranku nomože biti dična, buduć je navadu uzornih deliah sa svim protivna, a da su subatčani hrabri delie to su i 1849. pokazali. Dali su ovi svi pomrli — ili je ćutljivost stida, seba žrtvujuće ljubavi, i neograničena milosrdja u njihovi grudi usahnula? da se nepomoljava nijedan delia — koji bi na branik izišao, i odkrio svoja prsa da ga udaraju otrovane strile najplemenitiim od — ženskog spola dušam namienjene; nepadamo u broj onih koji nebi hteli priznati : da su i duvne kćeri Eve. Al čovika kad zloba i mržnja na toliko zaslipi : da nevidi uzore neumorna dilovanja neizcrpljive ljubavi i divna milosrdja, u školah u bolnicah u ludnicah, u srid poljah najkrvniih bitakah. Onda nam se čini da ovako prostačko napadanje; kopa raku supružnoj virnosti u ženitbi, i čistoći u divojačkom vincu. Sa svim smo uvireni : da se ovo neplemenito ponasanje našim bunjevcom raztumači, koji u Subatici većinu sačinjavaju i na desnoj i na lijevoj strani, da bi se ogradjivali — proti ovakih prostački napadanjah. Jerbo i prosti bunjevac osića u svojem srcu : da je neuljudnost grđiti nepoznate osobe i baš takve koje neimadu prilike da se obrane. To bi puko siromaštvo po Subaticu bilo : kada stranke nebi i male plemenitie oruže — da se međjusobno bore.

— Što je lipo i mlado to je svagdi radostno vidjeno. Kako novine opisa še da je mladjan Knez Srbski Milan u Livadii po ruskom dvoru ljubko dočekan bio, to se sad već probudila želja kod Pešte i Beča, da ga mogu na grude svoje priviti, i zato već sad glas prosipaju : da će prisvitli knez o došastjem prolitju ovim putem Carigrad pohodit.

— U Versalju u zakonodavnoj kući prilaze granice uljudnosti franceske, zastupnik Ordinaire nije se uztručavao : sbor pomilovanja sborom ubojicah imenovat, na što se velika graja digla. Ovaj će zastupnik trpit kaštigu po poslovniku naredjenu, al ipak ostat će dvojenje : dali ova skupština u ozbilu zastupa domovinu — koja je u srid najvećih državnih tiskah izabrana?

— Švajcari priznaju slobodu po svako bogostovje koje nestoji u protislovju s ćudnorednostju i obćem miru, ipak državno pridržaju nedilju kao dan obćeg opočitka. No bolje je i i šta nego ništa.

— Orleanski principi su u gužve stegnuti, Saboru je predložen pridlog — da se imanje, koje se im oduzelo povrati — al to mnogo miliuna vridi — francuska nebi rada bila da joj se ovaj dohodak baš sad odkrnji — kadje otačbina po nimeci izcidjena A sdruge strane saborska većina za tim teži : da se republika uki-ne, i Orleanska familia na pristolje Carsko uzdigne. Princi sigurno tako misle : da bi najbolje bilo : da se imanje sa pristoljem ujedno stavi prid njihove noge.

— U Francuskoj ima će pravo biračko svaki — koji je u 25 god. stupio — i to u obćini — gdi je priko jedne godine stanovao — s nalogom : da to mora i vršiti — vojnici nemogu birati.

— U Carigradu kolera silne žrtve izkuplja ima dnevah — u kojima i po 200 umru.

— Bugari naši rodjaci od davna se bore s greci za svoju virsku slobodu, izgled je da će grece skoro s baciti svrata.

— Crnogorci se hvale da im dica poadjaju škole pomnjivo po mudrom Gospodaru njihovom otvorene. Žali bože što mi nemožemo naše bunjevce i šokce pofaliti — da bi dicu u škulu slali.

— Čudni su ljudi — ako im što po volji izpane, gotovi su u mah misliti: da je to i pravo što je njima drago — Cislajtavci scine ako 101 zastupnikah bilo to mah kakvim načinom sakupe u Carevinsko više, to će onda zakonito dilovati, i pravedno, premda će svi slavni izostati, koji brojom veoma nadmašavaju nimce.

— Po novom računu francusi imaju dohodka 2429 a troška 2415 miliuna dakle 14 miliuna viška.

— Inglezi su dosad najveću morską galiju posidovali, sad su opet najveću knjigu štampali u 100 primerah. Ovale knjige duga 4. fata, a 2. široka, otvoriš je, to vidiš u pol stopnih slovih tiskana imena inglezkih deliah. No mi će mo manje knjige štampati, al hoće mol naći koće ih kupiti. Još kod nas nevidjaju: daje najplemenitije blago na svietu znanost.

— Hrvati se tuže da je magjarsko ministarstvo odbacilo sve osnove pravosudja po načelniku hrvatskim sastavljene. Nećel već i Unioniste zapitat: u čemu je ta Hrvatska nezavisna?

TRGOVINA I OBRTNOST.

* Subotica 15. Prosinca (u petak). Zima je kod nas velika, dostigla je 16 gradi — stupnja — ladnoće. Sniga malo imamo. Putevi su nam dobri, samo što još dovoljano nisu utrveni, a daje više sniga — bilo bi u obće bolje, jer ne bi se plašili, da kako god ova zima usevima ne škodi.

Na pozornici dogadjaja svitskih, najvećma nas zanima bolest princa Valesa nasljednika krune engleske, i ovo je toliko zabrinulo engleski trgovački svit, da su niki engleski papiri sa 10 fti natrag udarili u cini, koji je slučaj i bečku bersu uzdrmao — te su i kod nas niki papiri natrag došli a osobito državne hartije. Naprotiv srebro i zlato je na više došlo.

Princ Vales nije bio omiljena ličnost u zemlji — zbog svoga raskalašnog zivota i niko nije mogo misliti, da će sudba njegovog zivota moći tako potresti englesku pa i obću trgovinu? Ali politički i domaći odnošaji u Engleskoj dovelisu ovako stanje u javni i trgovački zivot, pošto u slučaju smrti princove, došao bi na pristo engleski još ne jaki dičak tek od osam godinah, koji bi po samoj prirodi stvari morao imati jednog ili više namisnika „jer i kraljica engleska — mati — jako je obolila a i stara je već“ pa kako namisništvo ne obećava taku sigurnost i korist zemlji pružiti, kao odrasli i jaki... Kralj, to je javno misljenje jako uzburkano i uznemireno, pored svega toga, što u Engleskoj podpuni ustav i red vlada.

Što se tiče prometa rane, to je u slid smrzle — pošto su putovi bolji i dovoz veći, a drugo što je većinom voznja na vodi obustavljena, te je promet ograničen na same željeznice di je trošak mlogo veći, to je cina svuda ustupnula natrag, a Engleska i Francuska providjene su dovoljano sa ranom, to je onda naravno, da je i kod nas morala rana u cini udariti ništo malo natrag, tako bilježimo slideću cinu: žito 5 fr. 25 n. napolica 4 fr. 75—80 n. raž 3 fr. 75 n. ječam 2 fr. 20—25 n. zob 1 fr. 70 n. kukuruz 3—3 fr. 5 n. a. br. požunac.

Cinjenik Peštanski 16. Pros. Prošaste nedilje je mnogo vune prodano tisanska dvostrizna: 93—96 fr. planinska 107 fr. spiska jednostrizna 94—96 fr.

pogodjeua Zichiana 150 fr. Bezereyina 125 fr. i 1 dukat, tvorinarski prana 155—233 fr.

Pogače gorušične 3 fr. 25 n. maža sime konapl. 60 fnt. 3 fr. 10 n. Mast bez suda za sad 34 fr. sa sudom 35³/₄ fr. Slanina sjabane 30¹/₂ fr. Loj 30 fr. Šljive u sudu 12¹/₂—12³/₄ fr. srbske 11⁷/₈ fr. Med 23—23¹/₂ fr. U satima 19¹/₂—20 fr. Vosak 98—100 fr. Šišarice prve 15 fr. veliki mirov. Grah krupan bio 3 fr. 25—40 n. sitan 4 fr. 75 n. 5 fr. 25 n. grašak 6—8 fr. sočivo 5—7 fr. kaša 6¹/₄ fr. maža djum. sinjavi mak 10 fr. 75 n. 13 fr. m. Pekmez 13¹/₂ fr. Orasi 13—13¹/₂ fr. —11¹/₂—12 fr. Kože neučinje 3 fr. 20—60 n. par. srbske 148—157 fr. 102 kom. lahkše 150 fr. teške 175 fr. 102 kom. jagn. 58 fr. 102 kom.

CINA RANE. Pešta, 16 og Prosinca. Čisto žito banatsko: 81 fnt. 6 fr. 70—80 nov., 87 fnt. 7 fr. 50—55 n. tisansko, peštansko, stol.-biogr.: 81 fnt. 6 fr. 85—95 n., 87 fnt. 7 fr. 55—60 n.; — bačvansko: 83 fnt. 6 fr. 70—80 nov. 86 fnt. 7 fr. 40—45 nov. — Raž 78—79 fnt. 3 fr. 95 nov. 4 fr. — Ječam 68—70 fnt. 2 fr. 55—65 nov. — Zob 45—48 fnt. 2 fr. 5 nov. — Proja 82 fnt. 3 fr. 35—45 n. — Uzimajuć fnt. polag djumr. maže.

Baja, 16-og Prosinca. Čisto žito: 83 fnt. 6 fr. 80 n. srid. 80 fn. 5 fr. 80 n. Napolica 78 fnt. 4 fr. 40 n. 76 fn. 4 fr. 30 n. — Raž 76 fnt. 3 fr. 80 n. srid. 75 fn. 3 fr. 60 n. — Ječam 66 fnt. 2 fr. 60 n. drug. 63 fn. 2 fr. 40 n. — Zob 45 fnt. 1 fr. 80 n. drug. 44 fn. 1 fr. 70 n. — Kukuruz 90 fnt. 3 fr. sve po požunac.

Visina vode dunavske.

Pešta 16-og Prosinca: 2' 2" nad 0. razte.
Požun 16-og Prosinca: 1' 6" nad 0. „
Zima neodpušta.

Peruke uredništva.

Požoga: Mojem bratu — poslano je srično stiglo — a torbu čekam, našinci običaju takvu o Božiću kolačom napuniti. — Ostalo u pismu. — Vukovarcu. Uvik će nam drago biti kadgod nas pohodite.

KNJIZEVNOST.

U 38. br. Bunj. i Šok. Novina javilismo poštovanim Čitateljem: da se štampa knjiga Molitvena pod naslovom Isusovka, „po g. Blažu Modrošić pečuvske Biskupie kapelanu sastavljena. Knjiga je ova već sa svim sgotovljena, i čeka kršćjanske duše, da je otvore, i svoje srce nasladjivaju onom nabožnom slatkostju, koju će iz nje crpiti. Isus je naš spasitelj, ovde se razvija prid pobožnom dušom sav Njegov život; Duhom po uzoru Isusovim oplemenjena duša, idje moliti svakovrstne Molitve, rukovodjena po Blaženoj Divici, zatim zaziva u pomoć po Lytaniah Angele i Svetce, i napokon s ovima na nebu i zemlji ujedinjena, izpiva sve one krasne pisme, kojima se silne duše od prastara vriemena u Crkvi priko sve godine ublažavale. Izkrenaje naša želja: da bunjevci i šokci pohite tu molitvenu knjigu si nabaviti — ko ja će im dušu nebeskom slastju obaliti. Dobiva se u Šombergu priko Mohača kod izdavatelja, po ovu cinu u artii vezana 1 fr. 20 nov. u koži sa zlatorizom 2 fr. a jednostavno samo prešivena (broširana) 1 fr. uz poštarsko pouze će (postnachnahme).